

Hei

Tässä talvilaskennan taulukon ns. lopulliset tulokset, en odota enää uusia tuloksia. Minulle saakka taikka Luonnontieteellisen keskusmuseon järjestelmään on kirjautunut yhteensä 62 reitin tulokset Varsinais-Suomesta. Tulokset löytyvät yhdistyksen kotisivuilla olevasta taulukosta

<https://www.tly.fi/tutkimus/talvilintulaskennat/talven-2021-2022-tulokset/>

Taulukon lukeminen kannattaa aloittaa alataulukosta lukuohjeita. Huomatkaa, että taulukossa on vaalean keltaisella sellaiset sensitiiviset lajit, joiden osalta museolta on saatavissa vain yhteenvetotieto, ei reittikohtaisia tietoja. Olen jättänyt ko. lajit pois myös minulle suoraan ilmoitetuista reittituloksista. Huomatkaa, että Luonnontieteellisen keskusmuseon listoilla oleva Turku-Maarianhamina merireitti ei ole mukana taulukossani eikä tässä käsitellyissä tuloksissa. Tutustukaa aineistoon ja katsokaa, että omat tuloksenne ovat oikein taulukossa. Luonnontieteellisen keskusmuseon sivuilla on valtakunnallisia tuloksia.

<https://laji.fi/project/MHL.3/stats?tab=censuses&year=2021&season=winter>

Siellä on hyvin monenlaisia ja monella tavalla esiteltyjä tuloksia. Kannattaa tutustua.

Esimerkiksi kustakin lajista saa kannankehitystä kuvaavan diagrammin yllä olevalta sivulta klikkaamalla ko. lajia. Lintuyhdistys kohdassa ”kaikki” tarkoittaa koko Suomea. Vaihtamalla kaikki-sanan tilalle haluamansa lintuyhdistyksen saa kullekin lajille sen yhdistyksen osalta diagrammin.

Varsinais-Suomen tuloksista

Lajimäärä (74) on selvästi normaalia matalammalla tasolla. Edellisen kerran vielä alempi lajimäärä (71) oli talvilaskennassa 2010/11. Lajimäärän pienuus näkyi myös reittien keskimääräisessä lajimäärässä, joka oli vain 17 lajia. Sensitiivisten lajien osalta ei ole reittikohtaisia tuloksia, joten todellinen lajimäärä on hieman suurempi. Ehkä voisi kuitenkin vetää sen johtopäätöksen, että useat tavalliset lajit olivat tänä talvena vähälukuisia eikä harvaluisempia talvehtijoita nähty niin usealla reitillä kuin viime talvina on totuttu. Marraskuussa alkaneet talviset olosuhteet vaikuttivat etenkin lajimäärään.

Yksilömäärä/10reittikm (741) on sen sijaan korkeaa tasoa, mutta jää silti jälkeen edellisestä marjatalvesta 2017/18 ja on vain puolet marjatalven 2014/15 yksilömäärästä. Kaiken kaikkiaan tämä analyysi perustuu yhteensä 43 500 laskettuun lintuun.

Yleisimmät lajit olivat talitiainen ja sinitiainen (tavattiin 61 reitillä), varis (60), mustarastas (58), käpytikka (56) ja keltasirkku (54). Runsaimmat lajit olivat räkättirastas (159 yks./10reittikm), naakka (61), talitiainen (59), sinitiainen (50), varis (32) sekä pikkubarvunen (30) ja isokoskelo (29).

Talvea voi tarkastella myös siitä näkökulmasta, mitä ei nähty. Tänä talvena puutelistasta on harvinaisen pitkä. Puuttuvat lajit, joita on tavattu kymmenen edellisen talven laskennoissa joka talvi ovat: allin ja ampuhaukka. Yhdeksän kertaa tavatut, mutta nyt puuttuvat lajit: pilkkasiipi, uivelo ja metso; kahdeksan kertaa: harmaahaikara, viiksitimali, hemppo, tundraurpiainen ja pajusirkku; seitsemän kertaa: silkkuiikku, sepelkyyhky ja hiiripöllö; kuusi kertaa: lapasotka, tuulihaukka, nokikana, uuttukyyhky, pohjantikka, rautiainen ja pähkinähakki.

Lajien osalta voi pitää kovan talven merkkinä myös sitä, että yhtään uutta joululaskentalajia ei tällä kertaa löytynyt.

Laji/lajiryhmäkohtaisesti seuraavaa

- Merimetsoja tavattiin melko paljon, vaikka niitä nähtiin vain Utön reitillä.
- Kyhmyjoutsenmäärät laskivat selvästi viime vuosista. Edellisen kerran samaa tasoa oli talvella 2014/15.
- Laulujoutsenet olivat myös melko vähissä ja niitä tavattiin vain neljällä reitillä.
- Sinisorsan osalta palattiin normaalitasoon parin huonomman talven jälkeen. Taisivat tällä kertaa olla paremmin kerääntyneinä laskentareittien varsille.
- Tukkasotkia nähtiin vähän ja vain yhdellä reitillä. Tämä poikkeaa huomattavasti viime talvien tilanteesta.
- Telkkiä oli edelleen paljon ja niitä nähtiin joka viidennellä reitillä.
- Isokoskeloita oli myös paljon, vaikka ennätyksiä ei haviteltu. Vesilintujen määrissä ja lajeissa palattiin ns. vanhoihin aikoihin.
- Merikotkia näkyi muutamaa aiempaa talvea vähemmän, mutta niitä tavattiin silti joka toisella reitillä. Laji on nykyään talvilaskennassa runsain ja yleisin petolintu.
- Varpushaukkoja oli erityisen runsaasti, kuten marjatalvena kuuluukin olla. Määrä on samaa suuruusluokkaa kuin viime talvena ja jouluna 1962!
- Myyriä syövästä petolinnuista hiirihaukka on vakinaistunut tällä vuosituhannella ja laji nähtiin nyt yhtä monella reitillä kuin kanahaukka. Veikkaan, että lumen määrän vähentyminen ilmastonmuutoksen myötä on merkittävä syy runsastumiseen. Hiirihaukan esiintymismuutosta kuvaa hyvin keskusmuseon tulosgraafi:

<https://laji.fi/project/MHL.3/stats?tab=species&year=2021&season=winter&birdAssociationArea=ML.1089&species=MX.26701>

- Pyitä ja fasaaneja oli normaalisti, metsoja ja peltopyitä ei nähty lainkaan, mutta teeriä oli paljon, edellisen kerran samaa tasoa on ollut talvella 1998/99.
- Talvella harvinaisista kahlaajista nähtiin vain merisirri ja taivaanvuohi. Merisirrejä tavattiin ennätyksellinen määrä Utön reitillä.
- Naurulokkeja tavattiin vain yksi, eli vähän. Laji on viimeksi puuttunut joululaskennasta talvella 2010/11. Samoin kala- ja merilokkeja tavattiin edellisen 10 vuoden mittakaavassa hyvin vähän.
- Kesykyyhkyjä oli vähän, edellisen kerran on ollut vielä vähemmän talvella 2010/11.
- Turkinkyhkyjä näkyi mukavasti kahdella reitillä.
- Pöllöistä nähtiin vain kolme varpuspöllöä, joka sen osalta on normaali määrä.
- Harmaapäätikan osalta palattiin vuosituhannen normaalimäärään muutaman huonomman talven jälkeen. Palokärkiä oli viime vuosikymmenen keskiarvon verran eli hieman vähemmän kuin parina edellisenä talvena.
- Käpytikkoja oli paljon, vaikka ihan ennätystä ei hätyytelty. Kuusen hyvin runsaasta käpymäärästä johtuen odotin niitä olevan enemmän, mutta aina odotukset eivät toteudu.
- Tilhiä oli hyvin tavallinen määrä, vaikka on marjatalvi. Lienevät vielä pohjoisessa-idässä. Esimerkiksi marjatalvena 2014/15 niitä oli kolme kertaa enemmän.
- Peukaloisia tavattiin marras-joulukuun pakkasista huolimatta vielä kohtuullinen määrä, yhteensä 8 yksilöä. Punarintojakin näkyi vain kuusi yksilöä.
- Mustarastaita oli hyvin paljon, vain talvella 2014/15 on ollut hieman enemmän.
- Pihlajanmarjasato oli syksyllä niin runsas, että odotin paljon marjalintuja. Räkättirastas petti odotukseni, sillä niitä oli vain 17 % talven 2014/15 määrästä. Ehkä suurin massa meni jo

ennen laskentaa? Ilmeisesti ne pelästyivät maan jäätymistä ja lunta melko aikaisin marraskuussa.

- Hippiäisiä oli hieman normaalia vähemmän.
- Pyrstötiaisia oli paria viime vuotta vähemmän, mutta pitemmällä ajalla tarkastellen normaalisti.
- Hömö- ja töyhtötiaisia oli hyvin vähän, vaikka kumpikaan ei tehnyt viime vuoden tapaan vähäisyysennätystä. Pitkällä tähtäimellä molemmilla menee erittäin huonosti.
- Kuusi-, sini- ja talitaisia oli kaikkia tavallista vähemmän jo toista vuotta peräkkäin.
- Puukiipijöitä oli myös hieman tavallista vähemmän.
- Isolepinkäisiä tavattiin melko vähän. Viimeksi vähemmän on ollut talvella 2014/15.
- Närhiä oli normaalia enemmän ja harakoita vähän. Harakoita oli viimeksi vähemmän talvella 2004/05.
- Naakkoja tavattiin hyvin paljon, vaikka viime talven lähes ennätysellistä määrää ei hätyytelty. Niitä oli kolmanneksi eniten tällä vuosituhannella.
- Variksia tavattiin kohtalaisen paljon. Korppi teki vuosi sitten uuden ennätyksen, mutta nyt palattiin viime vuosien normaalimäärään.
- Varpusen heikot vuodet jatkuvat, nyt kolmanneksi vähiten kautta aikojen. Sen sijaan pikkuvarpusia tavattiin hieman normaalia enemmän, mutta kuitenkin viime vuosien tasoa. Pikkuvarpusen kannan nousu lienee pysähtynyt.
- Keskusmuseon graafit näyttävät tältä; varpunen:

[https://laji.fi/project/MHL.3/stats?
tab=species&year=2021&season=winter&birdAssociationArea=ML.1089&species=MX.36573](https://laji.fi/project/MHL.3/stats?tab=species&year=2021&season=winter&birdAssociationArea=ML.1089&species=MX.36573)

ja pikkuvarpunen

[https://laji.fi/project/MHL.3/stats?
tab=species&year=2021&season=winter&birdAssociationArea=ML.1089&species=MX.36573](https://laji.fi/project/MHL.3/stats?tab=species&year=2021&season=winter&birdAssociationArea=ML.1089&species=MX.36573)

- Peippoja on hyvin paljon, määrän voisi ehkä arvioida olevan sellaista kerran kymmenessä vuodessa havaittavaa tasoa. Järripeipolla määrät heittelevät peippoa enemmän ja järripeippo on osin myös marjalintu. Määrä on kuitenkin hyvin korkea.
- Viherpeipolla menee hyvin, hyvin huonosti. Edellisen kerran niitä on ollut vielä vähemmän talvella 1982/83. Huomaa kuitenkin, että laji nähtiin 76 % reiteistä!
- Tikli teki kaksi vuotta sitten uuden ennätyksen ja nyt jäätiin siitä selvästi. Niitä on silti paljon.
- Vihervarpusia oli vuosi sitten hyvin vähän ja laji tavattiin vain kolmella reitillä. Nyt niitä tavattiin paljon ja laji nähtiin 60 % reiteistä. Lajille normaalia vaihtelua.
- Urpiaisia oli melko vähän.
- Eniten minua tämän talven laskennoissa ihmetytti käpylintujen vähäisyys. Vaikka niitä on himpun verran enemmän kuin vuosi sitten, niin kuusenkäpymäärään nähden niitä on käsittämättömän vähän. Missä ne ovat?
- Punatulkkuja oli vuosi sitten ennätysellisen vähän, nyt palattiin tavalliseen tasoon.
- Keltasirkkuja on hyvin paljon, edellisen kerran enemmän on ollut talvella 1988/89. Lajin määrät vaihtelevat kohtalaisen paljon talvien välillä. Tämän talven iso määrä perustui yhden reitin jättiparveen.

Laskentaterveisin

Epa